

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112241488
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8112241488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudkýň JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO:36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 14C/427/2012-92 zo dňa 13.5.2015 a proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 14C/427/2012-105 zo dňa 23.7.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Potvrďuje uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 domáha sa žalobca od žalovaného zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu. Poukázal na rozhodnutie ÚS SR IV. ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012 podľa ktorého žalobca podával žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musel počítat' s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu. Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov v okolnostiach daného prípadu bola podľa ÚS SR akceptovateľná.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutiu. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Túto úpravu podľa žalobcu nie je možné v danom prípade použiť, pretože nebola účinná v čase založenia zodpovednostného právneho vzťahu,
- súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty,
- súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie.
- súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom ak konštatuje, že žalobcovi nevznikla škoda
- ak bol súdu pred pojednávaním veci doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné pojednanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho názorom, že v danom prípade nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo procesných návrhov, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Ak neboli preukázané prietahy v konaní (základ nároku), nebolo teda potrebné zaoberať sa znaleckým posudkom o výške škody. Obsahom spisu nie je návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu. V danom prípade bola vec na námietku žalobcu prikázaná súdu, ktorý nekonal v namietaných exekučných veciach, a teda vo veci nie je dôvod namietat porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

Uznesením zo dňa 23.7.2015 bol žalobcovi vyrubený poplatok za podané odvolanie vo výške 20 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd toto rozhodnutie zrušil. Poukázal na to, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť uznesenia, ktorým je odôvodnenie. Súd vyrubil poplatok v zmysle položky č 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa tejto položky sa poplatok vyrubuje za žalobu, teda spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. Použitie analógie je v prípadoch vyrubovania súdneho poplatku vylúčené. Ak je účastníkovi konania ukladaná povinnosť v rozpore s zákonom o súdnych poplatkoch, jedná sa o zásah do základného práva na súdnu ochranu aj o porušenie čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR. Podľa § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30.09.2012 za vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012 i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 01.10.2012. Teda konanie začalo pred

účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bola podľa § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo aj nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté uznesenie o úhrade súdneho poplatku za odvolanie a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

V danom prípade je prejednávaná žaloba na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa spoplatňuje podanie žaloby v takejto veci. Súd prvého stupňa touto položkou a ustanovením § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch odôvodnil aj vyrubenie poplatku za odvolanie v danej právnej veci.

Poplatková povinnosť za podanie odvolania v danej veci vyplýva z ust. § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch a položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Odvolanie v danej veci sa teda spoplatňuje rovnakou sumou ako žaloba.

Odvolačné konanie v danej veci začalo až podaním odvolania zo strany žalobcu, teda za účinnosti zákona č. 286/2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1905 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V danom prípade je spoplatňované odvolanie ako úkon, nie je spoplatňované konanie, a teda správne súd aplikoval Zákon o súdnych poplatkoch v znení po novele vykonanej zákonom 286/2012 Z.z. Súd prvého stupňa nepoužíval analógiu, konal v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.